

Restar admirats de nou pel misteri de Nadal

Romà Casanova, bisbe de Vic

Aquest any la icona que he agafat per a la felicitació de Nadal és la mateixa que trobeu a la portada del *Full Diocesà*. És una de les escenes del *Frontal de la vida i passió de Jesús*, conegut com el *Frontal florentí* de la Seu de Manresa, recentment restaurat. Aquest frontal d'altar fou brodat a Florència i donat per un pròcer manresà a la Seu l'any 1357.

En Josep es fa palesa la perplexitat de tot pare quan veu el seu fill acabat de néixer.

D'aquesta escena del naixement de Jesús pren relleu per a mi la figura de sant Josep, mig agenollat, mig assegut, amb la mà dreta aguantant-se el cap. Al meu entendre, l'autor del brodat i la pintura volen manifestar en Josep una actitud pensativa, admirativa, meditativa envers el misteri del naixement d'aquell que l'àngel li havia anunciat en el somni. L'evangelista Lluc, quan relata el naixement de Crist, comença posant Josep com a protagonista: *També Josep, que era de la casa i de la família de David, va pujar des de Natzaret de Galilea a Judea, al poble de David, anomenat Betlem, per inscriure's amb Maria, la seva esposa, que esperava un fill. Mentre eren allà es van complir els dies i va néixer el seu fill, el primogènit. Ella l'embolcallà i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat lloc a l'hostal* (2,10-12).

En sant Josep, tal com ho suggereix el frontal florentí, es fa palesa la perplexitat de tot pare quan veu el seu fill acabat de néixer. És el temor enfront del que és desconegut, barrejat amb el dubte de si sabrà acomplir la missió encomanada. Encara més, si pot ser, en sant Josep, davant el misteri del Fill de Déu fet home, del qual ell s'ha de fer

càrrec, essent l'ombra del Pare etern. Veig molt adients en aquests moments en què la paternitat humana rep molts atacs ideològics aquestes paraules de Francesc, papa: «Ningú no neix pare, sinó que s'hi fa. I no solament per portar un fill al món, sinó per fer-se'n càrrec responsablement [...]. En la societat del nostre temps, els infants sovint semblen no tenir pare. També l'Església d'avui en dia necessita pares [...]. La felicitat de Josep no està en la lògica de l'autosacrifici, sinó en la lògica del do de si mateix. Mai no es percep en aquest home frustració, sinó solament confiança. El seu silenci persistent no contempla queixes, ans gestos concrets de confiança» (*Patris corde*, 7). Que, en aquests dies de Nadal, també tots nosaltres, com sant Josep, restem admirats de nou davant el misteri del Fill de Déu fet home!

Bon Nadal de nostre Senyor Jesucrist!

